

‘Mooi zand, goed waterbeheer en een frisse wind’

De Anna Paulownapolder viert dit jaar een mijlpaal. Het is precies 100 jaar geleden dat het eerste bloembollenbedrijf zich vestigde bij de Kooybrug: de firma M. Veldhuizen Van Zanten & Zonen. Ter ere van dit jubileum spreekt BloembollenVisie verschillende Polderse ondernemers over de beginjaren, de ontwikkelingen en de toekomst. Dit keer de twee generaties van H.G.M. Huijg & Zn aan het woord.

Tekst: Jeannet Pennings
Foto: René Faas

Na Kapiteyn en Van den Berg Hytuna, waar respectievelijk de vierde en derde generatie aan het roer staan, schuiven we aan in de kantine van H.G.M. Huijg & Zn aan de Schorweg in Breezand. Volgens de officiële papieren vormen John (51) en Raymond (43) Huijg de tweede generatie binnen het bedrijf. Maar gezegd moet worden dat ook opa Jan al in de bollen zat. “Hij had een heel klein bedrijf met een paar hectare bollen”, weet vader Hein (80). “In die tijd had je daar een bestaan van.” Bedrijfsopvolging verliep bij Huijg minder vanzelfsprekend dan bij andere bedrijven. Hein was als 18-jarige al zelfstandig en had de papieren om te kopen en verkopen. Zijn geld investeerde hij in dure bollen en hij was al sinds ’46 actief in de tulpenverdeling. Eén van zijn zaailingen was ‘Dreamland’, nog steeds een succesnummer.

GLADIOLEN

De ondernemerslust van Hein gaf wat spanning in de relatie met zijn vader. Daarom is hij op zijn 23e naar Canada gegaan om daar zijn geld te verdienen. “In de bollen viel dat echter tegen. Het land was in die tijd nog groot en leeg; alles moest nog ontgonnen worden. Toen 2,5 jaar later mijn vader stopte met zijn bedrijf, ben ik terug naar Breezand gegaan. Het bood mij de unieke kans om zijn land en schuren aan de Zandvaart over te nemen. Zodoende ben ik in ’58 officieel als H.G.M. Huijg begonnen. Ik ben

doorgegaan met de tulpen teelt en het kruisen van tulpen. Daarnaast teelden we gladiolen, een mooie vulling voor de wintermaanden, en later ook narcissen. De gladiolen zijn praktisch verdwenen uit het Noordelijk Zandgebied, wat te maken heeft met het verse land dat dit gewas steeds nodig heeft. De teelt heeft zich naar het zuiden van het land verplaatst, iets wat we nu ook in de lelies zien gebeuren.”

.....
‘Hoe goed je het ook doet, promotie heb je nooit genoeg’
.....

Volgens Raymond en John zijn het gewasontwikkelingen die een belangrijke invloed hebben gehad op het Noordelijk Zandgebied zoals deze nu is. “Hetzelfde geldt voor de tulpen teelt voor de broeierij. Die strijd kunnen wij niet winnen van West-Friesland en de Noord-oostpolder, waar de tulpen grootschalig in netten geteeld worden. Daarentegen zijn wij hier in staat goede tulpen te produceren voor de droogverkoop. Dankzij de zandgronden zitten de bollen goed in de huid. Ook wij zijn ons steeds meer gaan toeleggen op de exclusieve soorten voor droogverkoop. We telen nog 18 hectare tulpen met 90 procent eigen soorten. Deze vinden hoofdzakelijk hun weg naar de Amerikaanse en Japanse markt. De droogverkoop staat de laatste jaren onder druk, wat

vooral te maken heeft met de economie en valutakoersen. We zien deze markt echter niet zomaar verdwijnen. Droogverkoop zal altijd blijven bestaan.”

NIEUWE KANSEN

Tot vier jaar terug was H.G.M. Huijg nog actief in de broerierij. “In ’95 hebben we zelfs een nieuwe kas gebouwd”, vertelt John. “550 vierkante meter glas en heel modern. Vijf jaar later was het al zwaar verouderd. Het is tekenend voor de snelheid waarmee ontwikkelingen plaatsvinden.” In de tussentijd hebben de broers niet stilgezeten. Nieuwe kansen deden zich voor. Raymond: “In 2002 zijn we gestart in de Zantedeschia’s. Ik had gezien hoe dat ging met vermeerderen en vond het prachtig. We kochten een paar gaasbakken met knollen, die we hebben gesneden en opgeplant. Dat ging heel mooi: de zandgronden zijn erg geschikt voor de Zantedeschiateelt. Het jaar erop hebben we er flink in geïnvesteerd en nu vormen de Zantedeschia’s bijna de helft van onze bedrijfsvoering. Komend jaar planten we 10 hectare, soorten uit de kramen van Kapiteyn en Sande. Achteraf springen we een gat in de lucht dat het zo gelopen is. Met een broeierij zouden we continue in de weekenden aan het plukken zijn.”

Behalve tulpen en Zantedeschia’s telen John en Raymond narcissen, krokussen, Chionodoxa (ook roze tinten), Allium en wat bijgoed. “De bijzondere bolgewassen zijn alleen op zand te telen, daar is Anna Paulowna en omgeving sterk in.” Wat betreft de tulpenveredeling hebben de kwekers een rustpauze. “We hebben vrij veel soorten en bovendien gaat er veel tijd in zitten, daarom veredelen we nog maar eens in de vijf jaar. Dat doen we met soorten van de eigen kwekerij. Zo kunnen we ons onderscheiden van andere kwekers. Eén van onze werkpaarden is ‘Candy Club.’ De kraam van Huijg wordt via exporteurs afgezet. Daar hechten de mannen veel waarde aan. “Ieder zijn eigen vak; kweker en exporteur hebben elkaar nodig. Samen moet je afzet creëren. Zelf zijn we actief bezig met de afzet, onder andere met een folder - voorzien van kwaliteitsfoto’s - die we naar buitenlandse klanten sturen. Daarnaast zenden we in op Keukenhof en de Lentetuin Breezand. Hoe goed je het ook doet, promotie heb je

V.l.n.r. Raymond, Hein en John Huijg: ‘Ruilverkaveling schept nieuwe mogelijkheden’

nooit genoeg. De Bloemendagen, Lentetuin en Poldertuin maken onze regio sterk. De betrokkenheid is enorm en het is mooie vakpromotie. Daar zijn we heel blij mee.”

MACHINAAL PELLEN

Toen Hein op zijn 65e uittrad, hebben zijn zoons de zaak overgenomen. Raymond en John kunnen nog elke dag op zijn bezoek rekenen. De nestor van het bedrijf heeft door de jaren heen veel zien veranderen. De mechanisatie heeft een belangrijke rol gespeeld. “Grote innovatie was de Anthakrat eind jaren ’50”, vertelt Hein. “Dat betekende meer opslagcapaciteit. Onze schuur met gaasbakcellen hebben we omgebouwd. De Anthakratten gingen

met een lift naar de droogzolder. Later volgde de kuubkastenrevolutie en het vier hoog bewaaren.” Zo kan Hein zich de komst van de eerste rooimachine midden jaren ’70 nog goed herinneren en zijn zoon John noemt het machinaal pellen een belangrijke ontwikkeling. “Daar zijn wij in ’92 mee begonnen. Sindsdien is de groei van het tulpenareaal heel hard gegaan. Ontwikkelingen anno nu zijn de overgang van 1.50 m naar 1.80 m teelt. En niet te vergeten de kipwagens. Het zijn ontwikkelingen waar je niet omheen kan.”

Volgens Hein en zijn zoons liggen er nog kansen zat voor de bollenondernemers in de Anna Paulownapolder. “We beschikken over een

goed sortiment en ruilverkaveling schept nieuwe mogelijkheden. We zitten hier met veel kwekers op elkaar, waardoor groeien soms moeilijk is. Nu vallen er bedrijven af. Dat is niet leuk en soms erg hard, maar het wordt wel mogelijk met gronden te schuiven. Verder kunnen we profiteren van de mooie zandgronden, het uitstekende waterbeheer en de frisse wind, waardoor we relatief weinig last van luizen hebben.” De mannen zijn er trots op bollenkweker in de Polder te zijn. “We hebben de laatste jaren best veel gepresteerd en dat zorgt ervoor dat we er de komende jaren nog zin in hebben. Je moet met je tijd mee gaan en blijven vernieuwen en groeien. Dan houd je heel veel plezier in je werk.”

100 jaar bloembollencultuur in Anna Paulownapolder

